

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234639728/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Regnen blev voldsommere og lød som Trommeslag paa Taget, mens Poplerne ved Indkørselen svajede ud, bøjende sig som skulde de knækkes.

— Dér er det, sagde Forvalteren stille: det første Drøn gød sig op imod dem.

Frøken With greb Løjtnant Falkenstjerne, der havde sat sig paa Trinnet ved hendes Fødder, i Skuldren:

— Hør. Og hun sagde med en spød og lille Stemme:

— Hjemme gaar Mo'r og jeg altid ned i Kælderen.

Der kom igen et Lyn, og Schrøder talte halvhøjt, til Braget kom.

— Det er over Ringsgaard, sagde Konferensraaden, der kendte hver Plet og hver Afstand i Egnen.

— Ja, Hr. Konferensraad.

De fik ikke talt ud, før det lynede igen. Glimtene kom fra to Sider, som brudte, lysende Straaler, og de saå Sletten, hvor Kvæget flygtede i store Kredse, og hele Himlen, hvor de sortrandede Skyer ligesom Stridsvogne rullede op imod dem.

Ingen talte mer; kun Frøken Rosenfeld, der sad med opmærksomt fremstrakt Hoved, hviskede stille:

— Hvor det er dejligt, hvor det er dejligt ...

Mens Madam Madsen uafsladelig sad og bevægede Læberne og Ida havde boret sit Hoved ind under Moderens Arm, og det lynede igen.

De saå en Rytter sætte ind ad Avlsporten og en Mand i Kappe kom løbende over Pladsen. Det var Skovrideren, der kom fra „Fruens Skov“ og ikke turde ride videre for Dyret ...

Tordenen tog hans Stemme, og det var saa mørkt, at man knap saå hans Ansigt, mens han sagde:

— Det brænder Vesten for Bræstrup — — det var en svær Flamme ...

— Var det hos Christen Nielsen? sagde Konferensraaden. Og de sagde halvhøjt nogle Ord om, hvor højt han havde assuredet.

— Det er dog ikke hyggeligt, hviskede Frøken Ad-